

ประวัติของหญิงบริการและปัญหาที่เกิดขึ้น

หญิงบริการของไทยมีมานานแล้ว แต่ไม่มากเหมือนปัจจุบัน เพราะสมัยปัจจุบัน จำนวนหญิงบริการเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีสถานบริการเพิ่มขึ้นมากมาย อาทิเช่น โรงแรม ซึ่งภายในโรงแรมจะมีห้องอาหารที่มีหญิงคอยบริการอยู่ด้วย สถานอาบอบนวด สถานบริการ ในที่คลับ ฯลฯ เพิ่มขึ้นมากมาย ล้วนเป็นแหล่งที่ต้องใช้หญิงบริการทั้งสิ้น และหญิงที่มามี อาชีพบริการนี้ ส่วนมากเป็นหญิงที่ด้อยการศึกษา ฉะนั้น โอกาสในการเลือกงานก็น้อย และอาชีพบริการนี้เป็นอาชีพที่ทำรายได้คืออาชีพหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๓ "สถานบริการ" หมายความว่าสถานที่ตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการค้า ดังต่อไปนี้

๑. สถานเดินรำ รำวง หรือร้องเงิง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิง พาร์ตเนอร์บริการ
๒. สถานที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิง บำเรอ สำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้ผลประโยชน์จากลูกค้าเป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่ สำหรับหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า
๓. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีหญิงบริการให้แก่ลูกค้าชาย
๔. สถานที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยใช้สถานที่มืดซิด ไม่เปิดเผยต่อสายตาของบุคคลภายนอก ซึ่งตามสภาพเห็นได้ว่าเป็นที่เหมาะสมแก่การมั่วสุม ของหญิงบำเรอ และเปิดทำการจนหลังเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา เป็นปกติ

จะเห็นว่าตามพระราชบัญญัติสถานบริการแล้ว หูงบริการไม่เป็นโสเภณี^๑ แต่ตามความเป็นจริงหูงบริการจะแฝงการค้าประเวณีอยู่ด้วย ฉะนั้น ในการศึกษาครั้งนี้หูงบริการก็ไม่ต่างจากโสเภณีมากนัก ต่างกันตรงที่หูงบริการไม่ได้อยู่ประจำตามสำนัก และสามารถเลือกแขกหลับนอนได้ตามที่หูงบริการต้องการ

หูงบริการที่แอบแฝงการค้าประเวณีนี้ พอจะแยกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทหนึ่ง มาประกอบอาชีพบริการโดยไม่ได้ตั้งใจมาก่อนว่าจะค้าประเวณี แต่เพราะเหตุที่มีรายได้น้อย ความใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม และการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงานที่เคยมีประสบการณ์ในเรื่องการค้าประเวณี ประกอบกับเงินค่าตอบแทนที่ฝ่ายชายเสนอให้ ช่วยเพิ่มรายได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ตัดสินใจค้าประเวณีไปในที่สุด ส่วนอีกประเภทหนึ่งทราบมาก่อนว่าอาชีพหูงบริการมีโอกาสหารายได้พิเศษด้วยการค้าประเวณี และตัวเองก็เคยมีประสบการณ์อย่างนี้มาก่อนแล้ว หูงบริการบางคนบางประเภทอาจจะมีลักษณะสำส่อนเพื่อสินจ้างโดยไม่เลือกหน้าเหมือนโสเภณีทั่ว ๆ ไป หรือจะเรียกว่าเพื่อการค้าก็ได้^๒ ดังนั้น จึงถือได้ว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมได้ เช่นเดียวกับหูงโสเภณี โดยที่ปัญหานี้มีส่วนเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม และควรได้รับความสนใจและความสำคัญสูงในการพิจารณาจากผู้วางแผน นักบริหาร นักสังคมสงเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง

^๑ "พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๔", ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๘ (๔ ตุลาคม ๒๕๐๔)

^๒ เอกสารประกอบการประชุมใหญ่สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๑๔ ณ. จังหวัดเชียงใหม่, หน้า ๒๔๓ - ๒๔๔

การที่หญิงบริการแฝงการค้าประเวณีอยู่ด้วย มีเหตุผลสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ประกาศใช้โดยผลบังคับของกฎหมาย ทำให้สำนักโสเภณีที่จดทะเบียนและสำนักโสเภณีเถื่อนได้ถูกล้มเลิกไป ทำให้โสเภณีต้องกระจัดกระจายไปตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ตามโรงแรมต่าง ๆ มีโสเภณีเพิ่มขึ้นมากมาย ปัจจุบันแทบจะเรียกว่าเป็นแหล่งประกอบอาชีพของโสเภณีอันดับหนึ่งก็ว่าได้ ส่วนสำนักโสเภณีเถื่อนก็ยังคงมีเหลือที่ลับตาตำรวจอยู่บ้าง ตามบาร์และไนท์คลับมีโสเภณีเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก ซึ่งแฝงตัวมาในรูปของหญิงพาร์ตีเนอร์ แต่บาร์หรือไนท์คลับชั้นดี ๆ ไม่ได้มีสถานที่สำหรับค้าประเวณีไว้ ถ้าตกลงจะค้าประเวณีกับชายที่มาเที่ยว ก็ต้องพาหญิงออกไปหาสถานที่อื่น นอกจากแหล่งต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังมีสถานที่อื่น ๆ อีกที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการค้าประเวณี เช่น สถานอาบอบนวด ซึ่งแฝงในรูปของหญิงบริการอาบอบนวด นอกจากนี้ยังมีสถานที่ที่แฝงมาในรูปร้านตัดเสื้อ ร้านเสริมสวย ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น ซึ่งรู้จักเฉพาะบางกลุ่มบางพวกเท่านั้น ดังนั้น การค้าประเวณีที่เกิดขึ้นจึงมิได้เปิดเผยดังแต่ก่อน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหานานาประการแก่รัฐบาลมาก อาทิเช่น ปัญหาเสพติดให้โทษ, ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม, ปัญหาการโรค, ปัญหาโจรผู้ร้าย และปัญหาเด็กผอมแดง และประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบกับปัญหาเรื่องหญิงบริการที่แฝงการค้าประเวณีมีจำนวนค่อนข้างสูง ดังตัวเลขที่แสดง

๑. จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๒ เป็นตัวเลข ซึ่งให้โดย ดร. เพียร เวชบุณ จากการศึกษาสถิติของกองควบคุมกามโรค กรมอนามัย ประจำปี ๒๕๑๑ พบว่า

จำนวนหญิงโสเภณีและหญิงสำส่อน มีจำนวนถึง	๑๕๑,๒๔๔ คน
ช่องโสเภณีมี ๒,๑๔๗ แห่ง ซึ่งมีโสเภณีอยู่	๕๐,๖๔๔ คน
มีบาร์และไนท์คลับ ๑,๕๑๗ แห่ง มีหญิงบริการ	๗๓,๕๔๑ คน

มีสถานอาบอบนวด ๕๓๑ แห่ง มีหญิงบริการ	๖,๙๗๖ คน
มีสถานบริการประเภทอื่น ๆ ๑,๗๗๙ แห่ง มีหญิงบริการ	๑๐,๙๓๗ คน

๒. จากหนังสือพิมพ์บางกอกเรลท์ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๑๙๖๗ ซึ่งอ้างตัวเลขจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งทำการสำรวจในปี ๒๕๑๒ พบว่า

จำนวนหญิงโสเภณี หญิงบริการในสถานอาบอบนวดและไนท์คลับ มีถึง	๑๘๒,๘๔๕ คน
ในจำนวนนี้เป็นโสเภณี	๗๓,๔๔๗ คน
เป็นหญิงบริการ	๑๐๗,๐๙๘ คน
จำนวนสถานบริการทุกประเภท รวม	๑๐,๘๕๕ คน

๓. จากเอกสารทางราชการของกองควบคุมกามโรคและகுதะราด กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยผลงานค้ำหญิงอาชีพพิเศษและแหล่งกามโรค ในปีงบประมาณ ๒๕๑๒

จำนวนหญิงอาชีพพิเศษทุกชนิดที่มารับการตรวจ	๖๕,๔๐๘ คน
จำนวนสำนักหญิงอาชีพพิเศษมี ๑,๐๕๐ แห่ง มีหญิง	๒,๓๙๘ คน
บาร์และไนท์คลับมี ๙๒๑ แห่ง มีหญิง	๑๙,๙๙๘ คน
สถานอาบอบนวด ๓๑๖ แห่ง มีหญิง	๓,๗๕๙ คน
สถานแต่งผมและนวด ๓ แห่ง มีหญิง	๔๓ คน
สถานบริการอื่น ๆ ที่อาจมีหญิงสำส่อน ๔๙๙ แห่ง มีหญิง	๑,๙๑๖ คน
รวมจำนวนสถานบริการ ๓,๓๖๔ แห่ง มีหญิง	๔๖,๒๔๔ คน

ตัวเลขที่ยกมานี้ ทำให้พอได้เห็นว่า จำนวนหญิงบริการหรือโสเภณีในประเทศไทย เฉพาะที่ผ่านเข้ามาในการสำรวจของหน่วยงานต่าง ๆ ค่อนข้างสูง ซึ่งได้ส่งผลร้ายให้เกิดแก่สังคมอย่างรุนแรง